

LA ROSA DE LA PAZ

Joan Capell. La Corralissa

Ha caigut a les meves mans el llibre escrit per Grian, nom del autor, llicenciat en psicologia per la Universitat de València que porta per títol "La Rosa de la Paz".

En un món tan violent on l'espasa està per damunt de tot, on la violència es manifesta des de moltes maneres, on els diners són els déus d'aquest mon, llegir un llibre com aquest et dona esperança que no tot està perdut. És un assaig, una prosa poètica, un llibre de contes que a mesura que vas llegint se t'esponja el cor i la ment.

És un relat oníric, ambientat en el desert i contat en primera persona, distribuït en onze fragments. Utilitza tota mena de cites de totes les traicions espirituals de la humanitat, cites de personatges rellevants del nostre món. Com són filòsofes, místics, científics, liderats, líders espirituals.

Vull citar literalment un fragment del pròleg presentació d'aquest llibre escrit per conegut lluitador per la Pau en Federico Mayor Zaragoza: "*La llamada a la oración del mueddin, en mitad de la noche en una población del desierto evoca en el protagonista una profunda sensación de hermandad y de identidad con todos los seres humanos, seres que sufren y buscan más allá del mundo visible una respuesta a su dolor y a sus interrogantes... Posteriormente al quedar dormido, tiene un sueño donde se mezclan sus sufrimientos personales por causa del amor (motivo por el cual ha huído al desierto) y los padecimientos de la humanidad (personificada por el Hombre) por causa de la división entre los seres humanos, del hambre, la injusticia, la violencia y la guerra.*

Aparece luego una mujer en el desierto vacío, la Dama de la Noche, que orienta tanto al protagonista como al Hombre en el laberinto de sus emociones y meditaciones".

A la fi el protagonista desperta del somni i es troba... no ho dic per no desvetllar el final.

Com a resum podríem dir les idees que l'autor treballa en aquest llibre:

El despertar. La vida és un procés de despertar, és un prendre consciència del que un és.

No mataràs: la vida és sagrada. Cada vida es única.

Una conquesta interior. Com tot en la vida, la pau s'ha de fer realitat primer en el interior de cada persona, per després puguem-la estendre.

Justícia i Pau. No hi pot haver pau en el món mentre hi hagi injustícies, mentre hi hagi fam i pobresa.

Pau a la terra. I amb la terra. Els éssers humans ens trobem en una continua interacció amb els altres i amb l'entorn ecològic.

El problema de la veritat. Aquí es toca el problema del integrisme, del dogmatisme i de la relativitat de tota veritat personal.

La rosa mística. Aquí l'autor fa una analogia entre la tosa i l'esperit humà.

La pau és possible. Sempre i quan els humans canviem la nostra mentalitat, i creiem que "Amor mai és estèril".

Si teniu temps us recomano la lectura d'aquest llibre, val la pena de prendre consciència de tot el que en ell se'ns diu.